

ikke et Udtryk for, hvad jeg netop anser for det Rigtigste og Dnsfeligste, saaledt som jeg overhovedet venter, at noget Lovforslag af denne Besskaffenhed vil kunne træde frem som et almindeligt Udtryk for ethvert enkelt Medlems-Anskuelser. Hvad der imidlertid for mig er Hovedsagen, er, at man med al den Bægt, som det er muligt, lægger Eftertrykket i Uddannelsen og Ansættelsen af vore Præster paa deres Evne til at kunne træde i et indderligt, sjæleligt Forhold til deres Menighed, saaledes at de i Ordets sande Forstand bliver Sjælesørgere for dem. Dette er Hovedsagen, og al den Værdom og alle de øvrige hæderlige Egenstaber, som det i andre Stillinger i Livet er af Vigtighed at være i Besiddelse af, er et underordnet Punkt ved Siden af denne Egenstaber; men i den hidtil forløbne Tid er denne Egenstaber bleven altfor lidet vurderet, og derfor vil jeg gennem dette Lovforslag bidrage lidt til, at haade Præsterne og de, som have med disses Uddannelse og Udnevnelse at gøre, med den allerførste Bægt drages hen til at fæste Opmærksomheden paa dette Punkt. Dette er min Bevæggrund til at stemme for Bestemmelser i Lovforslaget, som ganske vist ikke i alle Retninger tilfredsstille mig, men som dog ialfald i denne enkelte Retning pege hen mod det samme Maal, hvorefter jeg stræber.

Ordføreren: Seg skal ikke komme nærmere ind paa det meget omhandlede Forslag under Nr. 17, men da de ørede Forslagsstillere ikke have taget det tilbage, skal jeg føie min Opfordring til at stemme mod det til de andre ørede Medlemmers, som have udtalt sig mod dets Vedtagelse. Der vil nu, som jeg haaber, snart ligge for os et Lovforslag, som har kunnet samle en meget stor Del af dette Things Medlemmer om sig, større, end maasse hidtil noget lignende Forslag har kunnet det, og jeg tør vel sige, at det er et vigtigt og væsentligt Fremskridt, som derved vil ske i Offentlig Retning, og at det tillige vil faa en stor Betydning for det hele Folkelivs Udvikling her i Landet. Naar dette er Tilfældet, tror jeg ikke, at man skulde lægge Bægt paa ikke blot at gjøre dette Skridt, men samtidigt ogsaa gjøre et andet, som dog

adskiller sig saaledes derfra, at det meget godt kan gøres alene, thi det kan ikke undgaa, at det vil komme til at udøve en skadelig Indflydelse paa det, som dog er Hovedsagen. Seg skal tillade mig at minde om, at skjøndt det snart er 16 Aar siden, at Sognene fik Indflydelse paa Besættelsen af Skolelærerembederne, er der dog endnu ikke kommet nogen Bestemmelse om, at Sognene ogsaa skulle have Indflydelse paa Udfærdigelsen af dem. Naar der nu er gaaet saa lang Tid hen med Hensyn til Skolelærerembederne, skulle vi dog ikke her, hvor vi have et andet lignende Skridt at gjøre, forøge Vanstællighederne ved at forlange Betingelser knyttede dertil, som det har vist sig ikke have kunnet gennemføres paa hint andet Omraade. Seg kan derfor ikke Andet end ønske, at dette Forslag maa blive forkastet. — Seg beklager, at den høitærede Minister er gaaet; jeg vilde gjerne have svaret paa nogle af de Bemærkninger, som han gjorde ved, hvad jeg før udtalte om Uendingsforslagene, og af Hensyn til Things ørede Medlemmer maa jeg ikke desmindre gjøre det. Den ørede Minister indvendte saaledes angaaende vort Uendingsforslag om, at Sognepræsteembederne i Reglen skulle besættes ved Valg, men derimod ikke Kapellanierne, at der ogsaa blandt Præsterne kunde være mange, hvem et saadant Lovforslag som det foreliggende vilde komme til at ramme haarpt og ubilligt, idet de, skjøndt de vare i Besiddelse af den fornødne Dygtighed, dog ikke vare saa heldige at kunne opnaa nogen anden Ansættelse, men det blev jo netop igaa af mig udtalt, at Ubilligheden for deres Vedkommende kunde afhjælpes ved Alderstillaeg. Der er derimod en anden Klasse Ansøgere, som der ikke kan hjælpes paa ved Alderstillaeg, nemlig dem, som endnu ikke have faaet den præstelige Ansættelse, der altfor talrige Mængde af Kandidater, og det var for at komme dem til Hjælp, men ingenlunde af Hensyn til, om det i og for sig var store eller smaa Embeder, at vi have ment, at disse mindre Embeder særlig burde forbeholdes til umiddelbar Besættelse. Der kunde maasse endogsaa senere blive Spørgsmaal om, at selv enkelte af de mindre Sognepræsteembeder burde